

KULTURNOST

*„Jednomu dal pět talentů, druhému dva, třetímu jeden,
každému podle jeho možností...
Pane, svěřil jsi mi pět talentů a hle, jiných pět jsem jimi získal...
Pane, svěřil jsi mi dva talenty a ejhle, jiné dva jsem jimi získal...
Pane... zakopal jsem tvůj talent s bázní do země... hle, zde je...
...tento neúčinný služebník nechť je vyvržen do temnot...“
(Matouš: 25, 15-30)*

Kulturní úroveň každého sociálního společenství je taková, jaká je životní úroveň jejího nejposlednějšího bezúhonného příslušníka. V TSO je tato kulturní úroveň dána kvalitou a kvantitou ZŽP (základních životních potřeb), vyňatých z volného trhu a garantovaných obcí. Kvalita ZŽP (i zboží volného trhu) je pak dána:

A/ plody jednotlivých talentů - objevitelů, vynálezců, filosofů, umělců atp.

B/ plody tržní reprodukce - kopie plodů talentů, produkované kulturními a hospodářskými organizacemi jako zboží

V rozporu s tvrzením akademické učenosti je třeba zdůraznit, že jednotlivé talenty nemají původ v dědičnosti (v genetice), ani v kultuře sociálního společenství. Dědičnost a společnost mohou pouze umožnit maximální rozvíjení talentu. Proto také jednotlivý talent reprezentuje pouze svou vlastní individuální kulturu, nikoliv kulturu rodu či společnosti, kterou však může svými plody (A) pozvednout (B). Je tedy v nejvlastnějším zájmu každé společnosti, aby byl každý talent maximálně rozvíjen výchovou v rodině, ve škole, v řemesle aj. (viz např. tzv. waldorfské školství).

Protože plody vynikajícího talentu (A) nejsou plody žádné společenské kultury, ale výhradně osobní plody, je zcela lhostejné, ze které společenské kultury který vynikající talent vyrostl. Jeho plody mohou přijímat všechny kultury, neboť tyto plody se z mateřské kultury zcela vymanily (přesahují ji, jako každou jinou kulturu). Od vynikajících talentů tedy nijaké míchání kultur (multikulturalismus) nehrozí.

Míšení kultur je dáno tzv. „stěhováním národů“, tj. splýváním různých společenských kultur, konkrétně splýváním skupin lidí, s různými mateřskými kulturami. Protože se každý cítí nejlépe tam, kde vyrostl, není splývání kultur přirozené, ale vždy je vyvoláno uměle (přírodní katastrofou nebo terorem totalitních mocností)...

Jako se bez vynikajících talentů (A) neobejde kultura společnosti, tak se bez nich neobejde ani pravdivé poznání reality (pravdy), které je rovněž vyhrazeno pouze jim. Společnost může pravdivé poznání získat jen od nich (A). Sama tyto talenty pouze rozvíjela pomocí reprodukováných kulturních plodů (B) předchozích talentů (A), nad něž pak mohou nové talenty vyniknout jen svým vlastním individuálním úsilím...

Z věci je zřejmé, že společenská kultura nemůže pro vynikající talent udělat víc, než mu předat to, co získala od předchozích talentů. Mělo by tedy být v jejím zájmu, předávat všechny plody předchozích talentů (A) a žádný z nich před vychovávaným novým talentem neskrývat, nepřekrucovat, nehanobit či s ním jinak tendenčně manipulovat, jak se děje v současných totalitách. Jinými slovy, posláním rodiny i základní pedagogiky TSO je „rozvíjet schopnosti“, nikoli jen hromadit „vědomosti“ (vč. nesmyslných).